

Moderato

Când în poar-ta vie-ții ta-le-ți ba - te, Mai stă - ru - i - tor du-re-rea,

iar Când nă-dej-dea-n frân-t-a-bia se zba - te,

Sub po-va-ra chi-nu-lui a - mar, Fa - ța ta ri - di-că-ți și pri -

veș - te Mai a-tent și-n cre-ză-tor în sus, Prin-tre nori, să

vezi cum stră-lu-ceș - te Soa - re-le iz - bă-vi-tor: I - sus!

1 Când în poarta vieții tale-ți bate,
Mai stăruitor durerea, iar
Când nădejdea-nfrânt-abia se zbate,
Sub povara chinului amar,
Fața ta ridică-ți și privește
Mai atent și-ncrezător în sus,
Printre nori, să vezi cum strălucește
Soarele izbăvitor: Isus!

2 Nu lăsa-ndoiala ca să-și facă
Cuib în taina sufletului tău,
Ci privește-n sus și fă să tacă
Toate glasurile celui rău;
Căci deasupra ta mereu veghează
Soarele cel fără de apus,
Și cu raza Lui te-nvioraează
El. Mântuitorul blând, Isus!

3 Să-ți aduci mereu, mereu aminte,
Că tu ești răscumpărat prin har;
Cât ar fi durerea de fierbinte,
Pentru tine are un hotar.
Nu te teme, ci mai mult te-ncrede
În Acela care-odat-a spus:
Eu cu tine sunt în orice vreme,
Eu, Mântuitorul tău, Isus!